

Skrivelse fra Chefen for det kongelige Theater og Kapel, som er meget kort og lyder saaledes: „Da De, uanset den Dem meddelte Tilfælde, er udebleven idag uden at anmeldte Forfald, maa jeg anmode Dem om imorgen, Onsdagen den 23de at give Møde i Direktionslokalet i det kongelige Theater, Kl. 10 Formiddag“. Det var en Selvfølge, at han indsendt sig i Direktionslokalet; det var hans Skyldighed, men jeg vil ikke paa nogen Maade indlade mig paa at gengive de mundtlige Forhandlinger, som der bleve førte, thi man veed, at det ikke er let at sige, om det, der foreligger mundtligt, er korrekt eller ikke. Det kan opfattes paa en meget forskjellig Maade af den, der udtaler Ordene, og af den, der hører dem, og det Rigtigste er altsaa ved en saadan Leilighed slet ikke at komme ind paa, hvad der er kommet frem mundtligt. Da den vedkommende Embedsmand imidlertid var kommen hjem, skrev han et Brev til Chefen, dateret den 23de Marts, hvori han siger — jeg oplæser ikke det Hele — „Efter den Samtale... skal jeg herved ærbødigt tillade at bemærke, at ligesom jeg i det Hele taget maa fastholde de i min ærbødige Skrivelse til Dem af 17de ds. fremsatte Bemærkninger med Hensyn til Besøielsen og Begrundelsen af den over mig dekreterede Suspension, saaledes maa jeg specielt inhæriere min dert fremsatte Begjæring om ved en skriftlig Meddelelse fra Deres Høvelbaarenhed at blive sat i Kundskab om de af mig — affet fra min „Erklæring“ i Berlingske Tidende for 7de ds. — i min Tjeneste begaaede Forseelser, der ere fundne at være af en saadan Betydning og et saadant Omfang, at de have kunnet retfærdiggjøre Anvendelsen af et saa extraordinært Skridt“ — som en Suspension — „og af en Trettesættelse af en saa krænkende Natur som den, der indeholdes i den af mig ved Deres Høvelbaarenheds Skrivelse af 15de ds. meddelte ministerielle Resolution. Det, hvorom det er mig om at gøre, er at blive sat i Kundskab om de bestemte Fakta, der, medens de — skjøndt de allerede skulle have eksisteret i længere Tid — hidtil end ikke ere fundne tilstrækkelige til at motivere en venkæbellig Tilkendegivelse til mig, pludselig den 8de ere

fremtraadte for den høie Bestyrelse i et saa strafværdigt Lys, at den strengeste og mest krænkende Forholdsregel har kunnet findes retfærdiggjort ved dem. Jeg kan ikke andet end antage, at slike specielle Fakta maa af Deres Høvelbaarenhed være indberettede til Ministeriet, da jeg ikke kan tro, at samme vilde have dømt efter en i saa almindelige Udtryk som dem, „at jeg har givet Anledning til Anstød“, fremsat Angivelse, og disse Fakta, der skulde begynde min Skyld, maa jeg dog vel — ligesom den simpleste Forbryder — i al Ærbødighed kunne forlange mig meddelte, og det paa en saadan Maade, o: skriftligt, at det derved utvivlsomt konstateres, at just de lægges mig til Last, og at just disse Fakta ere fundne utvivlsomt og bevisligt at have fundet Sted, og at det gjøres mig muligt at oplyse Deres Høvelbaarenhed, eventuelt Ministeriet, om de Misforstaaelser eller ligefremme Urigtigheeder, der maatte have indsnegnet sig i saa Henseende, og som multigen ligge til Grund for saavel Deres Høvelbaarenheds som Ministeriets Opfattelse af det foreliggende Tilfælde, ligesom jeg tør formene det klart, at jeg kun ved at erholde en saadan nøiagtig, paa bestemte Fakta støttet og ved en skriftlig Udtalelse fastslaaet Meddelelse om min formentlige, men mig ubekjendte pligtstridige Handlemåde, vil kunne have en fremtidig Norm for min fremtidige Adfærd“. Han slutter med at sige, at, hvor nødig han ellers vilde have, at denne af ham i saa Henseende ærbødigt stillede Fordring skulde tydes som en haardnakket Trods, medens den kun er motiveret ved den for enhver hæderlig Mand naturlige Trang til at værne om sin Ære og sin Ret, saa maa han fremdeles fastholde den af ham fremsatte Begjæring om, forinden han atter kan optage sin Virksomhed i Theatrets Tjeneste, at blive sat i Kundskab om de af ham begaaede Tjenesteforseelser. Denne Skrivelse var dateret den 23de Marts. Den 25de Marts modtog han en Skrivelse fra Chefen for det kongelige Theater og Kapel, hvori denne siger: „Deres Skrivelse af 23de d. M., som først er modtaget her idag den 25de, er efter Deres Duffle under Dags Dato forelagt Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Derimod an-